

ת"פ 18877/02/21 - מדינת ישראל נגד ויסאם אבו גנב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 18877-02-21 מדינת ישראל נ' אבו גנב

לפני כבוד השופט ארז פורת

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם

ויסאם אבו גנב

גזר דין

1. ביום 29/5/18 נהג הנאשם ברכבו מסוג מזדה 6 בכביש 70, כשבגופו סם מסוכן מסוג קנאביס ואלכוהול. במושב הקדמי לידו ישב המנוח, גיסו, אניל מעדי ז"ל. כשהגיע הרכב לעקומה לימין, סמוך לצומת הכניסה ליישוב נתיב השיירה, וכשהוא נוהג במהירות מופרזת שאינה פחותה מ-114 קמ"ש, איבד הנאשם את השליטה על הרכב וסטה לנתיב הנסיעה, הנגדי בצורה חדה. בשל כך, פגע רכב שנסע בכיוון הנגדי, שנהוג היה על ידי ירדן אסיג, בחזית ימין של רכב הנאשם, אשר מעוצמת הפגיעה הסתובב על צירו 180 מעלות. כתוצאה מהפגיעה, הרכב שפגע ברכב הנאשם, כאמור, התהפך לתעלה בצד הדרך, המנוח מצא את מותו בתאונה, נהגת הרכב השני נפצעה בצוואר ובקרסול ואושפזה בב"ח משך מספר ימים, ואף הנאשם נחבל קשות בעטיה של התאונה, נגרמו לו שברים מרובים ודימום מוחי והוא אושפז לשבועיים.
2. כתב האישום בעטיה של התאונה הוגש רק בחודש פברואר 2021 ואז החל התיק להתנהל. לאחר שמיעה מירבית של עדי התביעה, ביום 21/11/21, הודה הנאשם באישומים שיוחסו לו והורשע על פי הודאתו בעבירות שעניינן המתה בקלות דעת, נהיגה תחת השפעת סמים, חבלה חמורה, נהיגה במהירות מופרזת וסטייה מנתיב נסיעה.
3. לחובת הנאשם עבר פלילי בעבירות סמים מהשנים 2004 ו-2006, בעטיין נדון לעונשי מאסר על תנאי וקנס וכן נרשמו לחובתו עבירות תעבורה, בעיקרן מסוג ברירת קנס, אף הן ישנות יחסית.
4. הונח בפניי תסקיר שירות המבחן, ממנו עלה כי הנאשם החל לצרוך קנאביס כבר מגיל 19, עד שהשימוש, כאמור, הפך ליום יומי, רצוף וקבוע לאורך השנים. רק בחודש אוגוסט 2020, וכשנתיים אחר התאונה נשוא תיק זה, קיבל הנאשם רישיון רפואי לשימוש בקנאביס.

בתסקיר צוין עוד כי בשנת 2005 היה הנאשם מעורב בתאונת דרכים, בהיותו נוסע ברכב. בתאונה זו, משנת 2005, נפגע בחבלות מרובות, לרבות שבר בעמוד השדרה ונזקק לטיפול רפואי וניתוחים. מאז אותה תאונה, הוכר הנאשם כנכה על ידי המוסד לביטוח לאומי. הנאשם לא זכר את הנסיבות שתכפו לקרות התאונה הנדונה, נוכח פציעתו. ברם, חש רגשות אשמה בשל תוצאותיה הקשות ובעיקר מות גיסו, המנוח, ואף חווה משבר נפשי שבעקבותיו נזקק לטיפול.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם התנהל בחוסר אחריות ובחוסר מעצורים ו"החזיק בעמדות מקלות ביחס לנהיגה תחת השפעת סמים ואלכוהול", כשבהתייחסותו זו לתאונה הוא מסיר מעצמו אחריות בכך שרואה בתאונה ובתוצאותיה משום גזירת גורל.

בנסיבות, התרשם שירות המבחן כי "קיימת רמת סיכון במצבו להישנות ביצוע עבירות דומות". בסופו של דבר לא בא שירות המבחן בהמלצה לענישה שיקומית.

5. בטיעוניה, עמדה ב"כ המאשימה על חומרת המעשים, שעה שהנאשם העז לנהוג תחת השפעת אלכוהול וסמים, במהירות מופרזת, כשהסיכון שבמעשיו התממש לכדי תוצאה טראגית ופציעת הנהגת המעורבת, כמו גם פציעתו העצמית.

הסנגור, מצידו, עמד על מצבו הרפואי של הנאשם בעטיה של התאונה הקודמת, מצב שאף הוחרף על רקע פציעתו הקשה בתאונה הנדונה. הוטעם כי הנאשם גרם למות קרוב משפחתו, שהיה גם חברו הקרוב וכי הוא חש רגשות אשמה כבדים בשל כך. הוא נטל על עצמו לסייע לאשת המנוח ולילדיו, ככל הניתן. לטענת הסנגור, המקרה דנא קרוב למקרה בו נאשם גרם למות קרוב משפחה מדרגה ראשונה, שאז, להשקפתו, שמורה למאשימה, על פי הנחיות פרקליט המדינה, הפרורוגטיבה להימנע מהגשת כתב אישום נוכח הנסיבות הטראגיות.

עוד ציין הסנגור כי הנאשם, מאז התאונה, בחר מיזמתו שלא לנהוג עוד, ומבחינתו הוא אינו מתנגד לשלילת רישיון הנהיגה שלו, לצמיתות.

דין והכרעה:

6. על פי ההלכה הפסוקה: "בעבירות של נהיגה בשכרות (בין אם תחת השפעת אלכוהול, בין אם תחת השפעת סם מסוכן), שהביאו לתוצאה קטלנית, קיים מנעד רחב של עונשים אשר נגזרים מנסיבות העבירה, תוצאות התאונה ונסיבותיו האישיות של הנאשם" (ע"פ 7852/20 **מדינת ישראל נ ג ד סאלח** (פורסם בנבו - 15/8/21)).

בענייננו, הנאשם, שהיה נפגע בתאונת דרכים בעברו, ונפצע קשה, לא נמנע מלאחוז בהגה כשהוא

תחת השפעת סמים ואלכוהול, עניין שטומן בחובו סכנה רבה למשתמשים בדרך אשר נקרו בדרכו. במקרה זה, הסיכון התמשש ונגרם מותו של אדם צעיר, ופגיעה קשה של נהגת הרכב שאף היא, כעולה מעדותה, חווה חלק מתוצאות פגיעתה עד עצם היום הזה. תאונות דרכים כאלה יכולות להימנע בנקל, אם מי שאינו במלוא חושיו יימנע מלאחוז בהגה בעודו מוגבל בשל צריכת אותם חומרים משני תודעה. נוכח שימוש אינטנסיבי בסמים על ידי הנאשם בתקופת קרות התאונה, היה זה צריך להימנע כליל מלאחוז בהגה ולא לסכן אחרים, כפי שעשה. נהיגתו, כשהוא משתמש בסמים באופן תדיר ויומיומי, היתה מסוכנת ביותר ובעונשו יש לקפל הרתעה לכל המשתמשים בדרך לבל יעזו לנהוג כשאינם במלוא חושיהם. הנאשם, כקרבן תאונת דרכים בעצמו, בחר לסכן עצמו ואחרים בנהיגה מסוכנת, מבלי שהפנים את לקחי התאונה הקודמת, וכעולה מהתסקיר שהוגש, תוך הפגנת זלזול במשמעות האיסור לנהיגה תחת השפעת סמים ואלכוהול.

משכך, מידת הפגיעה באינטרס הציבורי כאן היתה ברף הגבוה. העובדה כי הנאשם צרך סמים על רקע מצבו הרפואי אינה משנה בהיבט הסיכון שיצר במעשיו, ואף בטופס הרישיון שקיבל, צוין במפורש כי הרישיון "אינו מהווה תחליף להתייעצות רפואית עם גורם רפואי מוסמך בכל הנוגע להשפעות השימוש בסם המסוכן".

כאמור, בענייננו, היו בגוף הנאשם תוצרי חילוף חומרים של סם מסוג קנאביס וגם אלכוהול (הגם שלא בשיעור גבוה), ענין המגביר עוד יותר את פוטנציאל המסוכנות שיצרה נהיגתו.

7. עיינתי בהנחיות פרקליט המדינה ומצאתי כי שיקול דעת המאשימה להימנע מהגשת כתבי אישום מצומצם רק לגבי עבירות שעניינן גרימת מוות ברשלנות של בן משפחה מדרגה ראשונה, בנסיבות מצומצמות שאין בין ובין מצבו הנפשי של הנאשם כאן אדישות, וללא כלום (ראו הנחיה 2.26 לעניין מדיניות העמדה לדין וענישה של הורים וקרובי משפחה בגין גרימת מוות ברשלנות בני משפחתם).

8. בנסיבות המקרה שבפניי, ואגב השיהוי הממשי בהגשת כתב האישום, אני מעמיד את מתחם הענישה ההולם, בגין מכלול האישומים שארעו בסמיכות זה לזה והם בגדר "ארוע אחד", על עונש מאסר ממשי הנע בין ארבעים ושניים חודשי מאסר בפועל, לצד עונשי מאסר על תנאי, פסילה מלאחוז ברישיון נהיגה ואפשר שאף פיצוי לנפגעי העבירה ברף התחתון, ועד שבע שנות מאסר ממשי בתקרתו לצד אותם עונשים נלווים.

לא הוצגו הצדקות לסטייה מהמתחם, לקולא או לחומרה.

9. בקביעת עונשו של הנאשם בתוככי המתחם, נתתי דעתי למצבו הרפואי המורכב כתולדה משתי התאונות בהן היה מעורב, וכן את סיועו לטיפול בילדיו של המנוח. לא נעלמו מעיניי הייסורים שאוחזים ועוד יאחזו בנאשם עד יום מותו, שנובעים מאחריותו למות חברו הטוב בתאונה כאן.

בשים לב לאמור לעיל, ראיתי לגזור את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם, ולהכביד יד ברכיב פסילת הרישיונות, כך שתמהיל הענישה הכולל יענה על צרכי הענישה כאן.

על הנאשם נגזרים, אפוא, העונשים הבאים:

(42) ארבעים ושניים חודשי מאסר אשר יהוו עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר ימ"ר קישון ביום 15/5/22 עד השעה 09:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנדון לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: מרים חייאב רכזת מיון מוקדם - 074-7831077 (במקום 08-9787377), מירב אבוחצירה רשמת מאסרים נדחים - 074-7831078 (במקום 08-9787336), וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימת הציווד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

לצד עונש זה ובנוסף, אני דן את הנאשם ל-(12) שנים עשר חודשי מאסר אותם לא ירצה, אלא אם בתוך 3 שנים ישוב ויעבור עבירה שעניינה המתה בקלות דעת או חבלה חמורה, שארעו בשל תאונת דרכים בה היה מעורב רכב שנהג בו הנאשם, ונגרמה בשל מעשה או מחדל של הנאשם.

עוד אני דן את הנאשם ל-(6) ששה חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך 3 שנים ישוב ויעבור עבירה שעניינה נהיגה בזמן פסילה או נהיגה תחת השפעת סמים.

אני פוסל את הנאשם מקבל או החזק רישיון נהיגה מסוג כלשהו, לצמיתות.

נוכח היות הנאשם נתמך סעד שאינו עובד, והעובדה כי הוא מסייע ממילא למשפחת המנוח ככל יכולתו, לא ראיתי לפסוק פיצוי נוסף לאלמנת המנוח.

לצד זאת, אני מורה כי יפצה את הנהגת שנפצעה בתאונה, הגב' ירדן אסייג, בסך של 7,500 ₪. הפיצוי ישולם עד יום 1/8/22.

ב"כ המאשימה יעדכן את הזוכה בזכאותה על פי פסק הדין.

זכות ערעור הודעה כחוק.

ניתן היום, י"ב ניסן תשפ"ב, 13 אפריל 2022, בנוכחות ב"כ המאשימה: עו"ד גב' אילנה פיקוס- רויטבלט;
ב"כ הנאשם: עו"ד פואד מעדי והנאשם בעצמו.